Момчето Лука обича да играе със своите играчки. Той чете книги и често играе с въображаеми самолети и плюшени животинки. Но, често се потапя в неговия свят, забравяйки за всичко останало. Момчето е много щастливо, когато това се случва.

Но Лука не винаги се чувстваше щастлив. Той е болен от рядко заболяване. Тази болест има толкова странно име, че момчето не може да го произнесе.

Заради това Лука често се уморява. Тогава той не излиза навън и става много тъжен. Болестта на Лука му пречи да има нови приятели.

Майката и бащата на Лука често водеха момчето в различни болници, за да го прегледат най-различни лекари. Но, той не винаги разбираше какво му казват лекарите. Всичко, което искаше, беше да се оздравее, да може да излиза навън и да играе както другите деца.

ИСТОРИЯ ЗА ПРИЯТЕЛСТВОТО

ДАНИЕЛА КНЕЖ И ИВАН ДРАЙЗЛ

RAREDISEASEDAY.ORG

Дойде време Лука да тръгне на училище. Той с нетърпение очакваше да се срещне с други деца. Момчето, което седеше с него се казваше Стефан. Двамата решиха да направят къща от кубчета. Лука знаеше отлично как да прави различни неща от кубчета. Къщичката, която построиха стана голяма и красива. И двете момчетата бяха доволни и а останалите деца се възхищаваха на къщичката им.

Първият ден на Лука в училище мина добре. След уроците беше време за игра навън.

— Да бягаме? - предложи Стефан.

— Не мога да бягам — намръщи се Лука.

"Наистина ли?" – изненада се Стефан. Лука кимна.

„Колко жалко, много обичам да бягам“, каза Стефан — Значи, ще се видим по-късно.

Стефан изтича на детската площадка.

Лука погледна тъжно през прозореца към другите деца, които играеха на улицата.

Понякога мама и татко взимаха Лука по-рано от училище,

Дните минаваха. Лука често седеше сам. Той не можеше да тича и да играе с други деца, защото се изморяваше. Момчето не желаеше да каже на никого, защо не може да тича.

Понякога мама и татко взимаха Лука по-рано от училище, за да го заведат в болницата. Веднъж той дори пропусна рождения ден на приятел от училище заради това. След тази случка момчето все по-често се чувстваше много тъжен.

Децата в училище започнаха да избягват да играят с Лука. Те го намираха за много скучен, защото не играеше с другите. Дори едно момиче не го покани на рождения си ден - майка й каза, че не трябва да кани това момче, което не играе с никого.

— Защо да го каниш, ако той дори не може да играе с теб? - каза майката на момичето. "Всичко, което Лука прави, е да седи сам, докато другите деца играят."

От ден на ден момчето ставаше все по-тъжно.

Веднъж неговият приятел Стефан си счупи крака и беше гипсиран. Двете момчета седяха и гледаха как другите деца играят. Стефан не искаше да прекара целия ден така, но не можеше да се движи.

„Съжалявам, че се нарани“, каза Лука, „надявам се скоро да можеш да тичаш отново“.

В този ден Стефан осъзна какво е да седиш и да гледаш как другите деца играят без теб.
На него му стана мъчно, че Лука е толкова самотен.
Стефан разбра , че Лука е добро и смело момче, и не е виновен, че не може да се радва и да играе с други деца.

След няколко седмици кракът на Стефан най-накрая заздравя и той можеше да тича отново. Но момчето не забрави колко тъжно беше, когато носеше гипс, затова реши да се опита да помогне на Лука.

Наближаваше рожденият ден на Лука. Той се страхуваше, че никой няма да дойде. Лука усещаше, че много деца го избягват в училище.

Но не знаеше, че приятелят му Стефан подготвя изненада ...

Родителите на Лука бяха подготвили торта и сок-липсваха само гости!

Момчето гледаше през прозореца с надеждата, че някой ще дойде. След като изчака малко, Лука беше много разстроен.

Изведнъж отвън се чуха радостни гласове и шум. Тогава Стефан влезе в стаята на Лука, последван от съучениците му.

Всички дойдоха да поздравят Лука и донесоха със себе си кубчета, бои и хартия. Заедно с Лука те започнаха да играят.

Преди да отиде на гости на Лука, Стефан обясни на съучениците си, че приятелят му обича да играе с други деца, но бързо се уморява от болестта си, така че е по-добре да играе у дома, а не на улицата. След като научиха за това, всички деца решиха да отидат на рождения ден на Лука.

След рождения ден Стефан често идваше и прекарваше време с Лука. Идваха и други деца.

Те се забавляваха, играейки игри, за които не е необходимо голямо усилие. Лука продължаваше да се лекува, но никога повече не се чувстваше самотен в училище.

След години, когато Лука порасна, той стана известен художник. Много от неговите училищни приятели идваха на изложбите му, където с гордост разказваха на всички, че той е техен приятел. Лука никога не забрави добротата на приятелите си, които израснаха като внимателни и съпричастни хора.

ИСТОРИЯ ЗА ПРИЯТЕЛСТВОТО

ОТ ДАНИЕЛА КНЕЖ И ИВАН ДРАЙЗЛ

В ПАРТНЬОРСТВО С EURORDIS - ДЕН НА РЕДКИТЕ БОЛЕСТИ

ТАЗИ КНИГА Е АДАПТИРАНА ОТ СРЪБСКИ ЕЗИК ОТ НАТАЛИЯ МАЕВА/
БЪЛГАРСКО ОБЩЕСТВО НА ПАЦИЕНТИТЕ С ПУЛМОНАЛНА ХИПЕРТОНИЯ

RAREDISEASEDAY.ORG